

PRIMA FERMĂ

1 și 2 - HAMBARELE

Hambarele trebuie să fie bine aerisite, pentru păstrarea în condiții bune a furajelor. De aceea nu sunt niciodată adânci, au o deschidere mare și, uneori, un acoperiș (nr. 2). Înainte de a coborî la nr. 3, observați deasupra acoperișului nr. 2 și în spatele acestuia jgheabul, un fel de coș scurt și larg, care servea la turnarea strugurilor, care cădeau direct în teascul din crama. Astfel, în momentul culesului, căruțele grele nu trebuiau să coboare în curte pe drumul prea abrupt.

3 - CRAMA

În interiorul teascului, în dreapta, se află gura jgheabului prin care ajung strugurii. Acest teasc funcționa ca o pârghie. Sucul de struguri curgea direct într-un bazin numit cadă și era luat apoi cu gălețile și vărsat în butoaie pentru a fermenta. Provenind din altă pivniță, presa de ulei de nuci dovedește o importantă activitate economică regională din timpurile trecute.

4 - GRAJDUL

Fiind situat în apropiere de fântână și de adăpătoare, animalele puteau ieși ca să bea, fără a traversa curtea. În această clădire se puteau adăposti trei vaci și câteva capre. Este prezentată o colecție de putineie.

5 - DORMITORUL

Vatra este situată în apropierea ferestrei, pentru a asigura curentul de aer necesar tirajului, ocupând un loc minim în cameră. Pe vreme rea, țărani puteau efectua mici lucrări în fața focului, profitând totodată de lumina de la fereastră. În cele două olane de lângă vatră se păstrau fiturile de cânepă impregnate cu rășină. Aceste lumânări erau ținute cu un clește introdus în partea de jos a vetrei. Astfel, fumul produs prin arderea combustibilului nu pătrundea în cameră.

6 - SALA DE MESE

Este o clădire semiîngropată. Numai peretele din spate, cu vatra, este construit din piatră acoperită cu var.

Aici stătea la masă familia. Tot aici se puteau afla și unul sau două paturi. Deasupra acestei camere se afla podul pentru grâne, întrucât era dificil să se păstreze cerealele într-o pivniță, care era întotdeauna puțin umedă.

7 - CRAMA

Pivnița cea mai mică servea vechilor proprietari la depozitarea butoaielor de vin. Această sală a fost, până în anii '70, locul de întâlnire pentru populația locală.

8 - CURTEA MICĂ

Această curte putea fi utilizată ca stână de oi. Turmele nu se puteau lăsa pe islaz în timpul nopții, pentru că gardurile nu protejau suficient împotriva hoților și a lupilor.

A DOUA FERMĂ

9 - CRAMA

Expoziție cu procesul de fabricare a unui butoi și cu lucrările din podgorie și cele pentru producerea vinului. Pe coridor mai sunt încă vizibile amplasamentul teascului și gura jgheabului.

10 - DEPENDINȚELE

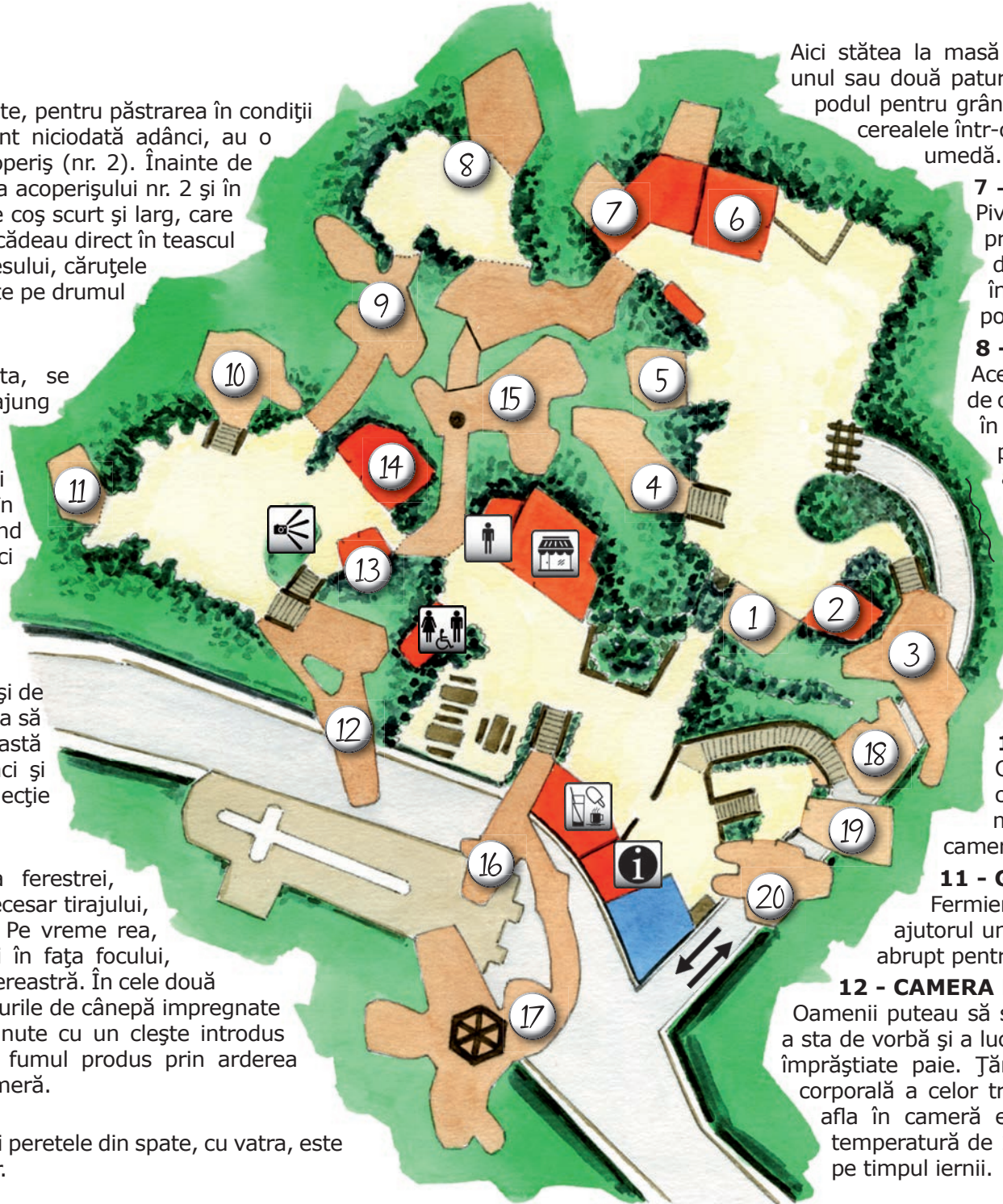
Cuptorul servea în principal la uscarea cânepii și a fructelor (prune, pere și mere) și la coacerea pâinii. Această cameră putea servi și ca spălătorie.

11 - GRAJDUL MIC

Fermierii scoteau la suprafață bălegarul cu ajutorul unei târgi, pentru că drumul era prea abrupt pentru o roabă.

12 - CAMERA DE SEARĂ

Oamenii puteau să se strângă în serile de iarnă pentru a sta de vorbă și a lucra. La intrare era o ușă. Pe sol erau împrăștiate paie. Țărani erau îmbrăcați gros. Căldura corporală a celor treizeci de persoane care se puteau afla în cameră era suficientă pentru a menține o temperatură de 13 - 14 °C, considerată confortabilă pe timpul iernii.

13 - STAULUL MIC

Era un mic adăpost pentru un catâr sau un măgar. De remarcat: ieslea și cele două deschideri pentru ventilație.

14 - HABITAT DIN SECOLUL 19

În partea din față, sub acoperiș, se afla un pod pentru păstrarea cerealelor, iar în spate alcovuri pentru paturi, săpate în stâncă. Cuptorul era situat întotdeauna în partea de jos a unei vetre. Fumul ieșea prin ușa cuptorului și se ridica direct pe coșul de fum, fără a se răspândi în cameră.

15 - SALA PUȚURILOR

Această sală reunește 3 categorii de puțuri. Puțurile de lumină alungă întunericul din spațiile subterane și le aerisesc. Puțurile cu două etaje permit extragerea apei de la suprafață și de la nivelul inferior. Puțurile de extragere a rocii sunt astupate după săparea cavității.

16 - SALA FOSILELOR

Calcarul oolitic și nisipul cu scoici sunt roci de origine marină. Datate cu o vârstă de 90 milioane și respectiv 11 milioane de ani, ele sunt constituite din fosile.

17 - CAPELĂ SUBTERANĂ

Situată parțial sub biserică, această grotă a fost inițial o carieră subterană. Deschiderea mare din vârf este un puț de extracție, care servea la ridicarea îngrășământului geologic marin cu ajutorul unor scripeți. Biserica satului a fost incendiată în timpul războaielor religioase (secolul al XVI-lea) și se crede că în această perioadă cariera a fost transformată în capelă. Săpate în stâncă, se observă trei arcade gotice, o cruce și nișe pentru statui. Chiar și sala are un plan în formă de cruce. Găurile aliniate situate dedesubt sunt pentru schele.

18 și 20 - HABITATE DIN SECOLUL 20

Inițial, simple locuințe pentru muncitorii agricoli sau persoanele în vârstă, aceste camere au fost locuite până la începutul secolului al XX-lea. Au fost modernizate și au servit drept cameră, birou și bibliotecă în perioada 1979-1984, ca anexă a locuinței de serviciu a paznicului locului.

19 - TROGLODIȚII DIN ÎNTREAGA LUME

Descoperiți habitatul trogloditic din Franța și din restul lumii.

RO

Satul Rochemenier este format din aproximativ 250 săli subterane, repartizate în 40 ferme. Acestea au fost săpate pe rând, în funcție de creșterea populației și de apariția unor nevoi noi.

Se pare că locuința cea mai veche datează din secolul al XIII-lea. Apoi satul subteran s-a mărit treptat până în secolul al XIX-lea.

Roca este un îngrășământ geologic marin. Un fel de nisip calcaros, care servea la ameliorarea solului, neutralizând aciditatea acestuia.

Aici vizitați o parte din sat: două ferme abandonate la începutul secolului al XX-lea și deschise pentru vizitare în 1967. Obiectele, mobila, uneltele și fotografiile prezintă viața ultimilor locuitori.

După ce treceți de arcada din îngrășământ geologic marin, intrați în curtea primei ferme. Intrarea inițială se află la dreapta, în partea de sus a curții, unde există un portal mare. Din acest loc se observă cel mai bine aspectul exterior al fermei, care datează de la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul secolului al XVIII-lea.

În satul Rochemenier totul este rezultatul muncii omului. La suprafață se află câmpia. Inițial, țăranii aveau aici o grădină. Țăranii au săpat mai întâi curtea, ca un fel de carieră vastă sub cerul liber, apoi, în jurul acesteia, locuințele subterane pentru oameni, pentru adăpostirea animalelor și utilajelor, precum și pentru diverse lucrări.

Vă mulțumim pentru vizită, pe curând!

Musée du Village Troglodytique de Rochemenier

14 rue du musée, 49700 Louresse-Rochemenier – France

Tel: 33 / (0)241 59 18 15 / email: visite@troglodyte.fr

internet: www.troglodyte.fr / Facebook

Vă rugăm să nu aruncați pe drumurile publice. v4

Obiectele expuse sunt fragile; ajutați-ne să le păstrăm cât mai mult timp.

Respectați-le!